

valg, hvor foruden de politiske partiers repræsentanter også arbejdsmarkedets parter og den statistiske sagkundskab var repræsenteret. Det fremgår af den betænkning, der blev afgivet af dette udvalg, at der var enighed om, at i hvert fald de direkte skatter burde udgå, medens repræsentanter for venstre, det konservative folkeparti, det radikale venstre, Landbrugets Arbejdsgiverforening og de sagkyndige medlemmer fra det statistiske departement alle mente, at også de indirekte skatter burde udgå. Også den højtærede finansminister har bl. a. i det høje ting givet udtryk for sin enighed i dette synspunkt, ligesom den højtærede statsminister i hvert fald har udtrykt både forståelse og en vis velvilje herfor.

Alene ud fra statistisk saglige betragtninger må det anses for urimeligt, at skatterne indgår i et lønregulerende detailpristal. Dette synspunkt har sin begrundelse deri, at skatterne i moderne tid jo ikke på nogen måde kan opfattes blot som udtryk for en pris på en bestemt vare; skatterne fastsættes jo ud fra helt andre synspunkter. Endvidere må man ud fra en statistisk sagkyndig vurdering erkende, at det faktisk ikke er muligt på et sikkert grundlag at foretage en beregning af skatternes lønvirkning i det grundlag, som detailpristallet alene skal omfatte. Desuden indgår skatterne jo i vor tid i høj grad som et led i den økonomiske politik ud over at skulle tilfredsstille den opgave at tjene som dækning for statens betalingsbehov; og i samme omfang skatterne indgår i den almindelige økonomiske politik, i samme omfang opstår også urimeligheden ved skatternes indregning i pristallet. Ofte har vi netop oplevet sådanne situationer, hvor den økonomiske politik, man bl. a. over statens finanser forsøgte at føre, blev modvirket af den omstændighed, at skatterne blev indregnet i pristallet.

Det tredje hovedargument, der kan anføres til støtte for det lovforslag, vi her fremsætter, er endelig dette, at med skatternes indregning i pristallet er stillingen rent faktisk den, at grupper i samfundet med ensartet indkomstniveau bliver forskelligt behandlet, forskelligt stillet med hensyn til virkningerne af ændringer i skatten, hvad enten skatten reguleres op eller ned.“

Lovforslaget afvistes ikke af *finansministeren*, der fandt de foreslåede bestemmelser rimelige. „Jeg tror ikke“, udtalte han, „at nogen økonom eller statistiker vil mene, at det vil være rigtigst til et sådant formål at medregne skatterne, så ud fra et konjunkturpolitisk synspunkt må man give forslagsstillerne medhold. I en tid, hvor skatterne bruges til at påvirke den økonomiske aktivitet, må det være rigtigt, at skatterne holdes uden for pristallet. Ændringer i skatterne er flere gange blevet anvendt til at bremse forbruget, og det kan i en sådan situation ikke være rimeligt, at de grupper, der er pristalsreguleret, ikke skal bære deres del af forbrugsbegrænsningen. Denne betragtning har da også ført til, at man gentagne gange har holdt forbrugsafgifterne uden for pristallet.“